

му като го вижда, разсръжда ся и му казва въ гнѣвътъ си: „Господь да тя порази, немилостива рожбо, и ще тя порази безъ друго ако ся непокаешь и непоправиш отъ тѣзи мѫчителства.“ Но лѫшото момче кривеше ся скрышомъ на майкѫ си и слѣдуваше пакъ лошавыйтъ си обычай.

Единъ недѣленъ день, вмѣсто да иде на черквѫ, отива въ горјатъ да лови птичета, и като диряло гнѣзда тукъ тамъ, съгледало на едно голѣмо дѣрво высоко горѣ едно голѣмо гнѣздо, отсамъ, оттатақъ вѣскетерва ся до гнѣздото и, едва що присяга та дрѣпнува едно отъ пиленцата въ гнѣздото и го фъкнува долу, ето ти долитатъ майкытъ имъ, та го нападатъ и съ остритѣ си ногtie и клювове издиратъ му очите и го испокъяватъ по лицето; тѣй що едва могло да ся смыкне, и додѣ си иде до у дома си, затичатъ му очите и ослѣпава и слѣпо си остава; тѣй що подиръ смъртътъ на родителитѣ си било принудено да ходи да проси, и онѣзи които го познавали нищо му не давали и не го смилявали за жестокостта му.